

မှော်ဝန်းကြည်မြတ်

ဂီတကြဌန်းပျော်များ

မြန်မာ့ဂီတ ပညာရှင်ကြီးများ၏ ဘဝ နှင့် ဂီတအလှ အလင်္ကာရသ

စာရေးသူထံမှ ...

(၁)

ကျွန်တော်တို့ သည် အဓိဝမ်းမှ ကျွတ်ကာစကပင် "အူဝဲ"သံနှင့်အတူ လူ့လောကထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရခြင်းဖြစ်ရာ "အူဝဲ" သံသည် ကျွန်တော်တို့ ၏ နှုတ်ဖျားမှ ကျူးရင့်လိုက်သော ပထမဆုံး ဂီတသံပင်ဖြစ်သည်။ ။ "အူဝဲ" သံများကို ကျူးရင့်ရာမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် "အို အေး အို"မှ အစပြု၍ ၊ "လူကလေးရဲ့ အိပ်ချိန်တန် ဗျိုင်းရှေ့ကပျံ" အလယ်၊ "လူကလေးရယ်ငို ခိုဖမ်းလို့ ပေး" အဆုံး သားချောတေးများ ဖြင့် ယဉ်ပါးခဲ့ရပြီး "တရားမျှတ လွတ်လပ်ခြင်းနဲ့ မသွေ၊ တို့ ပြည် တို့ မြေ" အစချီ "အမျိုးသားသီချင်း"နှင့် လူလားမြောက်ခဲ့ကြရသည်။ ။

သို့သော်လည်း အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ အချို့သည် ဂီတနှင့် "စိမ်း"သွားတတ်ကြသည်။ ။ အချို့က ဂီတကို ခံစားရုံသက်သက် အဖျော်ဖြေ ခံ "ဇိမ်ခံပစ္စည်း"သဖွယ်သာ သဘောထားလာခဲ့ကြ သည်။ ။ အချို့ကား ဂီတကို ရင်နှင့်ခံစားပြီး နှုတ်မှ ဖွဖွ ရွတ်ဆိုရင်း တူရိယာတစ်ခုခုကို တစ်ကိုယ်တော် တီးမှုတ်၍ ဘဝအမောများကို ဖြေသိမ့်ခဲ့ကြသည်။ ။ ဂီတတွင် တစိုက်မတ်မတ် မွေ့လျော်စီးမျောကာ တေးသီချင်းများ ရေးဖွဲ့ခြင်း၊ တေးစာသားများကို အသံထည့်ခြင်း၊ တီးမှုတ်သီဆိုခြင်း ပြုသူဟူ၍ ... မြန်မာလူမျိုးများ အကြားတွင် လက်ချိုးရေတွက်၍ ရပေသည်။ ။ ယင်းသို့ လက်ချိုးရေတွက်၍ ရနိုင် သော ဂီတကို ပြုစုသူ၊ တီးမှုတ်သီဆိုသူများ

တွင် ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ပါဝင်ကြ ပေသည်။ ။

(၂)

မြန်မာ့ဂီတသည် ပဒေသရာဇ်ခေတ်မှ စတင်စီးဆင်းလာခဲ့သည် ဖြစ်ရာ ကုန်းဘောင်ခေတ် ဂီတသည် ပဒေသရာဇ်ခေတ်အတွင်း အဖွံ့ဖြိုးဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ။ ဂီတကို ချစ်ခင်ဖက်တွယ်ခဲ့ကြသူ များ သည် ကုန်းဘောင်ခေတ်အတွင်း ဖွံ့ဖြိုးဝေဆာခဲ့သော ဂီတရေစီးကြောင်းတွင် စုန်ဆန် ကူးခတ် မျောပါရင်း အသစ်အသစ်သော ဂီတများကို ဖန်ဆင်းထုဆစ်ခဲ့ကြပေသည်။ ။ အစဉ်အလာ ပုံစံခွက်ထဲ တွင် ကိန်းအောင်း ဝပ်စင်းနေခဲ့သော ဘုန်းတော်ဘွဲ့များ၊ ပတ်ပျိုး၊ ယိုးဒယား၊ တေးထပ်နှင့် ဘော လယ်များမှ လမ်းခွဲ၍ သံဆန်းများကို ရေးဖွဲ့သီကုံးတီးမှုတ် သီဆိုခဲ့ကြပေသည်။ ။ ဂီတမိခင်ကြီး အလင်္ကာကျော်စွာ ဒေါ်စောမြအေးကြည် (ဘီအေ)၊ လှည်းတန်း ဦးလူကလေး၊ ကျိုက်လတ် ဦးပြုံးချို အမှူးပြုသော ဂီတမြတ်နိုးသူများ သည် ကုန်းဘောင်ခေတ် မဟာဂီတ၏ အရိပ်အောက်မှ လိမ္မာပါး နပ်စွာ ရုန်းထွက်၍ သံဆန်းများကို တီထွင်ဆန်းသစ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ "မိုးဒေဝါသံဆန်း"၊ "ခေါင်မဟေတည်ထွန်း" အစချီ "မေတ္တာဝေသံဆန်း"၊ "တေဘုမ္မာသံဆန်း"၊ "ဩဒိဿမေတ္တာ သံဆန်း"များ သည် မဟာဂီတ၏ အငွေ့အသက်များ ပါးပါးရိပ်ရိပ် ကပ်ငြိနေသော်လည်း ယနေ့ မြန်မာ့ဂီတ၏ ရှေးဦးပထမ အမြူတေဂီတသစ်များ ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။ ။

ယခုတိုင် အဆိုပညာရှင်များ အတီးပညာရှင်များ စံပြကြရသည့် ဂီတစာဆို အလင်္ကာကျော် စွာ ဆရာရွှေပြည်အေး ရေးသားဖွဲ့နွဲ့ အသံထည့်ထားသော "မိုး"၊ "ကျေးစေတမန်"နှင့် "ရွှေလည်တိုင်" သီချင်းများ သ

ည် ပင်လျှင် မဟာဂီတ၏ အရိပ်မှိုင်းများ ပူးကပ်ငြိတွယ်နေကြောင်း ခံစားသိရှိ နိုင်ကြပေသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ...

အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ သည် အရိုးကို အရွက်မဖုံးစေဘဲ မြန်မာ့ဂီတကို တိုးတက်ရှင်သန် အသက်ဝင်စေခဲ့သည့် ဂီတပညာရှင်မကိုဋ်ဦးသျှောင်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ ။

(၃)

ကျွန်တော်သည် ကျေးလက်ဂီတသမားများ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြသော ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီးနှင့် ဦးလေးတို့ ၏ ကျေးဇူးကြောင့် လူမမည်ဘဝမှ စ၍ ဂီတနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ။ မိခင်ကြီး၏ အဆိုနှင့် စည်းဝါးရိုက်သံ၊ ဦးလေး၏ ဝါးပတ္တလား တီးခတ်သံများက ကျွန်တော်၏ ဂီတအပေါ် တိမ်းညွတ် ဝင်စားမှုကို တွန်းအားပေးခဲ့သည် ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ ။

ထိုကျေးဇူးတရားကြောင့်ပင် ကျွန်တော် အထက်တန်းကျောင်းသား အရွယ်လောက်၌ မဟာဂီတထဲမှ တေးအချို့၊ ခေတ်ဟောင်းတေးအချို့နှင့် ကာလပေါ်တေးအချို့ကို စည်းဝါးကိုင်၍ သီဆိုတတ်လာခဲ့သည်။ ။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော်နှင့်ရင်းနှီးစပြုလာသော တေးသီချင်းများ ၏ ဗျူဟာကို စိတ်ဝင်စားလာခဲ့မိသည်။ ။ ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားမိရာမှ လက်လှမ်းမီရာ ဂီတပညာရှင်အချို့၏ ဘဝနှင့်ဂီတကို လေ့လာစေ့ငြိစွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ဂီတနှင့်ဆက်နွှယ်သော ဝမ်းစာအသင့်အတင့် သိုမှီးရရှိချိန် တွင် မြန်မာ့ဂီတချစ်သူများ အတွက် ဂီတဆောင်းပါးများကို အခါအားလျော်စွာ ရေးသားဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ထိုသို့ရေးသားရာတွင် နှလုံးသား၌ ငြိတွယ်ရစ်သော တေးသီချင်းအချို့ကို လွတ်လပ်စွာခံစား၍ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံဖြင့်

ရေးဖွဲ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ အချို့ဆောင်းပါးများ တွင် ဂီတပညာရှင်တစ်ဦး ဦးကို ဗဟိုပြု၍ သူဖန်တီးခဲ့သော ဂီတအနုပညာနှင့်ယှဉ်တွဲရက်ယှယ် ထားသည် ကို မြင်တွေ့နိုင်သလို၊ အချို့ ဆောင်းပါးများ တွင် ဂီတပညာ ရှင်၏ နေရာ၌ ကျွန်တော်၏ စာပေလိပ်ပြာကို ပူးကပ်စေပြီး ရေးဖွဲ့ ထား ကြောင်း တွေ့မြင်ရပေမည်။ အချို့ဆောင်းပါးများကိုမူ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့နှင့်ယှဉ်၍ ကျွန်တော်ထိတွေ့ကျွမ်းဝင်ဖူးသမျှ ဂီတပညာရှင်များ နှင့်နှီးနှယ်ပြီး ဝတ္ထုဆောင်းပါးဆန်ဆန် ရသဟန်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားကြောင်း ခံစားကြရပေမည်။

သို့ဖြစ်ရာ ...

ဤစာစုကား တေးပြုစာဆိုပုဂ္ဂိုလ်အချို့၊ စန္ဒရားပညာရှင်အချို့နှင့် နိုင်ငံကျော်အဆိုတော် အချို့၏ ဂီတဝိညာဉ်များကို သမမျှတစွာ ယှက်နွယ် ထားသည့် ဂီတပုံရိပ်များ သာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ဤစာအုပ်တွင် နေမျိုးမင်းထင်ကျော်ခေါင်ဘွဲ့ခံ အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီး၊ ဂီတမိခင် ကြီး အလင်္ကာကျော်စွာ ဒေါ်စောမြအေးကြည် (ဘီအေ)၊ နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်၊ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်၊ ဆရာ ဦးညာဏ၊ ဝိုင်အမ်ဘီ ဆရာတင်၊ ဆရာမြို့မငြိမ်း၊ အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာ ရွှေပြည်အေး၊ ဂီတ နက်သန် ကိုစောညိန်း၊ စန္ဒရား စစ်ကိုင်းလှရွှေ၊ ဘိုကလေး တင့်အောင်၊ ဆရာပြည်သန်းနွယ်၊ ဆရာ လင်းခေးလှလင်၊ အဆိုတော် ကိုမြကြီး၊ အဆိုတော် ကိုထွန်းရွှေ၊ အဆိုတော် (စိမ်း) ကိုမြင့်ဆွေ စသော အနုပညာရှင်များ ၏ ဂီတပုံရိပ်များကို တွေ့မြင်ကြရပေမည်။

အဆိုပါ ဂီတပညာရှင်များ အနက် ဆရာ ဘိုကလေးတင့်အောင်နှင့် အဆိုတော် ဦးထွန်းရွှေမှ တစ်ပါး အားလုံးမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြရှာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဆရာဆရာများ ၏ ဂီတအမွေအနှစ်များ သည် မြန်မာ့ဂီတ

မိုးကောင်းကင်အောက်တွင် ဂန္ထဝင်ပွဲတင်လှိုင်းများ အဖြစ်
ရှင်သန်စီးမျောနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ။

ယနေ့ခေတ် လူငယ်များ အနေဖြင့် မြန်မာ့ဂီတ ကြွားနန်းထက်၌ ထီး
နန်းစိုက်ထူခဲ့ကြသော ဂီတပညာရှင်များ ၏ ဘဝနှင့် ဂီတပုံရိပ်များကို ဖ
တ်ရှုခံစားရင်း အဆိုပါအနုပညာရှင်ကြီးများ ၏ ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို သတိမူမိကြမည်ဆိုပါလျှင် ကျွန်တော် ဤစာစုကို ရေးသား
တင်ပြရ ကျိုးနပ်ပြီဟု ဆိုလိုက်ချင်ပေသည်။ ။

မှော်ဝန်းကြည်မြတ်

ကျေးဇူးတရား

ဤစာအုပ်ပါ ဂီတဆောင်းပါးများကို မဂ္ဂဇင်း ဂျာနယ်များ တွင် ဖော်ပြပေးခဲ့ကြသော ...

အလှသစ်မဂ္ဂဇင်း၊ နဝဒေး ရသစုံစာပေမဂ္ဂဇင်း၊ စိမ်းရောင်လွင် ရသစုံမဂ္ဂဇင်း၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂန္ထဝင်မဂ္ဂဇင်း၊ အပျိုမ မဂ္ဂဇင်း၊ မှုခင်းစုံမဂ္ဂဇင်း၊ မှုခင်းရှုထောင့်မဂ္ဂဇင်း၊ ပန်းအလင်္ကာမဂ္ဂဇင်း၊ ဘာသာသွေးမဂ္ဂဇင်း၊ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း၊ သုခုမနိုင်ငံတကာအနုပညာရေးရာ ဂျာနယ်၊ ဂီတ ကမ္ဘာဂျာနယ်၊ မေမြန်မာဂျာနယ် အယ်ဒီတာများကိုလည်းကောင်း၊ မြင်းခြံစာပေထုတ်ဝေရေးမှ ဆရာ ထွန်းအောင်ကျော်(မြင်းခြံ)ကို လည်းကောင်း၊ ဆရာမ ဒေါ်စန်းစန်းယု (တောင်လုံးပြန်စာပေဆက် ဆံရေး) ကိုလည်းကောင်း၊ ရှားပါးဓာတ်ပုံအချို့ ကူညီရှာဖွေပေးကြသော ဆရာဦးမောင်လှိုင် (မောင် ဆွေငယ်) စာတည်းမှူးချုပ် (စာပေဗိမာန်)နှင့် ဆရာ သာရဝေါစိုးကြည် တို့ ကိုလည်းကောင်း ကျေးဇူး တင်ထိုက်သူ အားလုံးကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ။

(စာပေနှင့် ဂီတကို မြတ်နိုးချစ်ခင်တတ်အောင် အလင်္ကာ ဝတ်မှုန် ကူးပေးခဲ့သော ကွယ်လွန် သူ မိခင်ကြီး ဒေါ်မြင့် သို့ ...)

မိဂဒါဝုန် မိုးကောင်းကင်

(၁)

ပုစွန်ဆီရောင် သမ်းနေသော ကောင်းကင်ပြင်ပေါ်၌
ဆည်းဆာရိပ်များ ရက်ယှယ်နေ သော်လည်း နေဝန်းနီကြီးသည် ဂေါ
ယာတစ်ဖက်စွန်းသို့ ငုပ်လျှိုးရန် ငြင်းဆန်နေဘိသို့။

ပြာမှိုင်းသော တောင်စွယ်တန်းကြီးသည် တအိအိ နိမ့်ဆင်းလာနေ
သည့် နေလုံးကြီးကို ငုံလင့် ကြိုနေသယောင်။

အိပ်တန်းပျံငှက်များ သည် နေဝင်ရာ အနောက်စူးစူးအရပ်သို့ အုပ်စု
လိုက် ရွေ့လျားပျံသန်း နေကြရာမှ ရုတ်တရက် အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ဝေဝို
က်ပြီး ဦးတည်လာကြသည် မှာ အကွေ့ဘိဏီတပ်ကြီး အလား ...

ရာပေါင်းများ စွာသော ရွှေသမင်ငယ်လေးများ နှင့် တောတိရစ္ဆာန်အ
ပေါင်းသည် ဟိမဝန္တာ တောရိပ် တောင်စွယ်များကြားမှ ဗာရာဏသီပြ
ည်၏ မိဂဒါဝုန် ဥယျာဉ်တောအုပ်ဆီသို့ သူ့ထက်ငါ အပြေးအလွှား ခရီးနှ
င်လာနေကြသည် ။

အခါတိုင်းဆိုလျှင် ... ယခုအချိန်သည် မဟူရာရောင် လိမ်းခြယ်ထား
သော အမှောင်ထုထဲ တွင် ချောက်ချားဖွယ်ရာ နှစ်မြုပ်နေပြီဖြစ်သည် ။
ကျား၊ ခြင်္သေ့များ ၏ ဟိန်းဟောက်သံနှင့် တိရစ္ဆာန် ငယ်များ ၏ အော်မြ
ည်သံများ သည် တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံး ကြောက်လန့်စဖွယ် ပဲ့တ
င်ထပ်နေ ခဲ့သည် ။

ယခုမူ ... အမှောင်ထုသည် ဘယ်မှာ လဲ။

နေဝန်းနီကြီးသည် တောင်စွယ်ကြားသို့ ပြုတ်မကျသေးဘဲ တည်ရှိ
နေရာ အမြင့်တွင် ရပ်တန့် ကာ၊ ဧရာမ ဖန်လုံးကြီးတစ်ခုလို အရည်လုံ

နေဆဲပင်။ မိဂဒါဝုန်တောအုပ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း သည် ဆည်းဆာရိ
ပ်ကို ခိုလှုံနေပေသည် ။ အရာခပ်သိမ်းသည် ဖျော့တော့သော ရေအိုရော
င်ပိုးမျှင်များ ဖြင့် အနားကွပ်ထားဘိသို့။

ထိုစဉ် ...

မိဂဒါဝုန်၏ အရှေ့လောကဓာတ် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းသည် ဘော်ငွေ
ရောင်များ ယိုဖိတ် စွန်း ထင်းလာနေသည် ။ အရှေ့ခြမ်း၏ တိမ်ကင်းစင်
သော ပြာလဲ့ကောင်းကင် နောက်ခံကားချပ်ထဲတွင် ငွေရောင်များ သည်
ကျယ်ပြန့်စွာ အိပ်ပျော်စီးဝင်လာသည် ။

ဘော်ငွေရောင်များ ကြဲပက်ထားသည့် အရှေ့လောကဓာတ်
မျက်နှာကြက်တွင် ဧရာမပုလဲ ကြီးတစ်လုံးလို လုံးဝန်းဖွေးအူသော မြပု
ဏ္ဏမာသည် ကြယ်စင်အပေါင်း ခြံရံလျက် တင့်တယ်သော လူနွဲ့ဖြင့် ထွ
က်ပြုလာသည် ။ အရာခပ်သိမ်းသည် အေးမြသော ငွေရောင်အောက်၌
လင်းလက် တောက်ပနေသည် ။

သဘာဝတ္ထတရားအရ အရှေ့ပြုဗ္ဗာမှ "လနတ်သမီး"ထွက်ပြုလာစေ
နိုင်ဖို့ အတွက် "နေ မင်းသား" က အနောက်ဂေါယာ၏ မဟူရာတင်းတိ
မ်ကြားသို့ ငုပ်လျှိုးပုန်းရှောင်ပေးရစမြဲပင် မဟုတ်လား။

ယခုမူ ...

နေမင်းသားနှင့် လနတ်သမီးသည် ကမ္ဘာလောက၏ အရှေ့ခြမ်းနှင့်
အနောက်ခြမ်းဆီဝယ် နှစ်ပါးဆိုင်လျက် ...

ဩကာသလောကသည် အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသော ဝိရောဓိရောင်စဉ်
တန်းများ အောက်၌ နိုးကြားသက်ဝင်လာသည် ။

ယင်းခဏ၌ ငြိမ်ညောင်းသော ပဉ္စင်တံမွှာတူရိယာသံများ သည် အ

ပေါင်းအစုဖွဲ့ကာ ကမ္ဘာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြိုကျလာပြန်သည်။ ။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် ပြိုးပြက်တောက်ပသော အရောင်လှိုင်းများ သည် ထောင်ပေါင်းများ စွာသော သက်တံရောင်များ ကွန့်မြူးယှက်သမ်းနေဘိသို့ အာကာပြင်အနှံ့ ဖြန့်ကျက်လွန့်လူးနေသည်။ ။ ရောင် စဉ်ခုနစ်ပါး ကိန်းနေသော သက်တံကွေးများကြားမှ ရောင်စဉ်တန်းများ သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါင်း ဆုံကာ မရေမတွက်နိုင်သော နတ်ဗြဟ္မာများ အဖြစ်သို့ ထူးဆန်းစွာ ပြောင်းလဲသွားကြပြန်သည်။ ။

ထိုစဉ် ...

တံပိုးတံမွှာ ပဉ္စင်တူရိယာသံများ သည် အရပ်တစ်ဆယ့်ခြောက်မျက်နှာစလုံးတွင် ငြိမ့်ညောင်း စွာ မြည်ဟည်းလာတော့သည်။ ။

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ကြုံရခဲသော ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုခုသည် ဘဒ္ဒကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ဆန်းကြယ်စွာ ပေါ်ထွန်းလာတော့မည့် နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ရပ်ပေလား။

ထိုနေ့သည် ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ...

စာဆို၏ အာရုံရိပ်ထဲတွင် အရောင်လှိုင်းများ သည် အလျားလိုက်တစ်မျိုး၊ ဒေါင်လိုက်တစ်ဖုံ၊ ကန့်လန့်တစ်သွယ် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ဖြတ်သန်းနေကြသည်။ ။

နေမဝင်သေးသော်လည်း ... လထွက်လာသည့် နေ။

လထွက်လာသည့်တိုင် ... နေမဝင်သည့် နေ့။

သစ်ပင်ပန်းမန်၊ စိမ့်စိမ်းလျှိုမြောင်၊ ရေတံခွန်များ နှင့် အချင်းချင်း ရန်သတ္တုမပြုကြသည့် သားကောင်များ ပေါကြွယ်ရာ မိဂဒါဝန်ဘေးမဲ့တော ...

ချိုမြိန်အိဆိမ့်သော တူရိယာသံများ နှင့်အတူ စကြဝဠာတံတိုင်းအထပ်ထပ်မှ နတ်ဗြဟ္မာများ စုဝေးရောက်ရှိလာရာ မိဂဒါဝန် မိုးကောင်းကင် ...။

စာဆိုသည် အသိအိမ်ထဲသို့ ထိုးဖောက်လာသော အာရုံလှိုင်းများကို ဖမ်းဆုပ်ခံစားလိုက်၊ စာသားအနုအရွလေးတွေကို စာရွက်လွတ်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် ကလောင်တံဖြင့် ချရေးလိုက်။ ပြီးတော့ ... အနီးရှိ ဝါးပတ္တလားပေါ်မှ သံစဉ်လုံးလေးတွေကို လက်ခတ်အစုံဖြင့် တို့ ထိလိုက်နှင့် သူ၏ ခံစားမှု အစုစုကို အနုပညာ မှော်နန်းတော်ထဲ၌ နှစ်မြှုပ်ထားလိုက်တော့သည် ။

(၂)

"ခြောက်နှစ်လုံးလုံး ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်စဉ်တုန်းက တို့ တစ်တွေ သူ့ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှာ တံမြက်လှည်းရင်း၊ ရေပူရေချမ်း ကမ်းလှမ်းခဲ့ရတဲ့ ရှင်သိဒ္ဓတ္ထ၊ အစားအသောက်တွေကို ရှောင်ကြဉ် ပြီး ပဲပြုတ်ရည်လေး လက်တစ်ခုပဲလောက်သာသောက်၊ တစ်ခါတလေ တစ်နေ့လုံးနေလို့ ဆီးသီး လေး တစ်လုံးလောက်သာ စားပြီး သေလုမျောပါး တရားကျင့်၊ တရားထူးကို ရှာဖွေခဲ့တဲ့ ရှင်သိဒ္ဓတ္ထ၊ မကြာခင် တရားထူးတွေတဲ့ အခါ ငါတို့ လည်း တရားထူးနာရတော့မယ်လို့ တို့ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည် ထားတဲ့ ရှင်သိဒ္ဓတ္ထ၊ ကြည့်စမ်း ... အခုတော့ တို့ ထင်သလို မဟုတ်ပြန်ဘူး။ လူတွေဆီမှာ ဝင်ထွက် ပြီး ဆွမ်းတွေ အလှူခံပြီး အစားအသောက်တွေ ပြန်

စားနေပြန်ပြီ။ သူ့ကိုယ်သူ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး အောင် ပြန်လုပ်နေပြန်ပြီ။ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ဒီလိုပုံမျိုးနဲ့ ... သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တရားထူးရမှာ လဲ၊ ကဲ ... မထူးတော့ပါဘူးလေ။ တို့ တစ်တွေ သူ တရားအားထုတ်တဲ့ ‘ဥရဝေဠ’ ကို စွန့်ခွာပြီး မိဂဒါဝုန်ကို ပြောင်းကြရွှေ့ကြစို့လား။”

ရှင်ကောဏ္ဍညသည် နောက်ပါရသေ့လေးပါးကို ပြောဆိုကာ ခရီးထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက် သည် ။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ရှင်သိဒ္ဓတ္ထအပေါ် လုံးဝ အထင်မကြီးတော့။ ပြုနေကျ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တွေ ကိုလည်း ပြုချင်စိတ် မရှိတော့။ သည် ဥရဝေဠတောမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာချင်နေပြီ။ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ စသော ဘွဲ့နာမအသီးသီးကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြသည့် ရသေ့လေးပါးတို့ သည် ခေါင်း ဆောင်ဖြစ်သော ရှင်ကောဏ္ဍည၏ စကားကို ပယ်ရှားခြင်းမပြုကြဘဲ နောက်ဆုံး၌ ရှင်သိဒ္ဓတ္ထရှိရာ ဥရဝေဠတောကို အတူတကွ စွန့်ခွာကျောခိုင်းခဲ့ကြတော့၏။

ရှင်ကောဏ္ဍညကား မူလက ကပ္ပိလဝတ် နေပြည်တော် သုဒ္ဓေါဒနဘုရင်မင်းမြတ်၏ ရွှေနန်း တော်ကြီးမှ ပုဏ္ဏားတော်ပေါင်း မြောက်မြားစွာထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံးသော ဝေဒကျမ်းတတ် ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားလေးတစ်ဦးမျှသာ။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလေး၏ လက္ခဏာတော်ကိုကြည့်ပြီး သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်မည်ဟူ၍ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သူ။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလေး အသက် (၂၉) နှစ်အရွယ်တွင် နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုမြင်ပြီး တောထွက်သည့်အခါတွင် လည်း တရားထူးကို ရှာဖွေ ကျင့်ကြံတော့မည့် မင်းသားလေးအား အလုပ်အကျွေးပြုရန်၊ နောက်ပါပုဏ္ဏားငယ် ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိတို့ နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့သူ။

မှိုင်းညို့ထူထပ်သော ဥရဝေဠ တောအုပ်ကြီးကား နောက်ဘက်တွင်
ဝေး၍ ... ဝေး၍ ကျန်ရစ် ခဲ့ပြီ။ ရသေ့ငါးပါးက တရွေ့ရွေ့ ခရီးနှင့်နေကြ
ဆဲ။

စင်စစ် ဥရဝေဠနှင့် မိဂဒါဝုန်သည် နီးလှသည် တော့ မဟုတ်။ ခရီး
လမ်းသည် မြေပြန့်လွင်ပြင် အတိမဟုတ်။ တောတောင်လျှိုမြောင်အထ
ပ်ထပ် ဖြွမ်းတီးသည့် ခရီးကြမ်း။ ခရီးအကွာအဝေးက တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇ
နာ ရှိသည် ။

မိဂဒါဝုန်တောဆီသို့ ခရီးကြမ်းနှင့်နေကြသော ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦး၏ ပြော
င်းရွှေ့ခြင်းသည် သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် တမင်တွေ့ဆုံဆည်းကပ်တ
ရားထူးနာကြားခွင့် ရစေရန်၊ ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာသော ထူးခြားသည့် အ
ကြောင်းတရားတစ်ရပ်ဖြစ်သည် ကို သူတို့ ကိုယ်တိုင် မသိကြသေးချေ
တကား။

စာဆိုသည် လက်ထဲမှ ကျမ်းစာအုပ်ငယ်လေးကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်
သည် ။ အဖန်တလဲလဲ ဝင်စားကြည့်သည် ။ ရေးသားမည့် ဓမ္မတေးသည်
ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်အစိတ်အပိုင်းဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ အမှားအ
ယွင်း အတိမ်းအစောင်း မရှိစေရအောင် သတိကြီးစွာထား၍ လုံ့လထုတ်
သည် ။

သူ၏ စိတ်သဏ္ဌာန်၌ မှိုင်းမြမြ တောအုပ်ညို့ညို့ကြီးတစ်ခု ထင်ဟ
ပ်လာသည် ။ အသားအရေ ခန်းခြောက်သည် အထိ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်

ခဲ့သော ရှင်ဂေါတမကိုလည်းကောင်း၊ ကျောင်းသင်္ခန်း ငယ်လေး၏ အနီး ဝန်းကျင်၌ အလုပ်အကျွေးပြုနေကြသော ရှင်ကောဏ္ဍညနှင့် ရသေ့လေး ပါးကို လည်းကောင်း မြင်ယောင်လာမိသည်။ ။

စာဆိုသည် စာရေးစက္ကူပေါ်မှ ရေးစီပြီးသား စာသားများကို အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုကြည့် သည် ။ ရံဖန်ရံခါ ဝါးပတ္တလားလေးကို ခေါက်ကြည့်သည် ။ အချို့စာသားနှင့်သံစဉ်ကို စိတ်တိုင်းကျ သော်လည်း ဂီတအနုပညာ မဆန်သော ပါဒများကိုဖျက်၍ စကားလုံးအသစ်များ ဖြင့် အစားထိုးသည် ။ ဝါးပတ္တလားလေးကို တီးခေါက်ပြီး သံစဉ်အသစ် ရှာဖွေသည် ။ သင်္ကေတ ရေးမှတ်သည် ။

အငြိမ့်သီချင်းများ ၊ တောဓလေ့သီချင်းများ ၊ ပြုပြင်ရေးသီချင်းများ ၊ ဇာတိမာန်တေးများ ဖြင့် နိုင်ငံကျော် ဂီတစာဆိုတစ်ဦး ခုံညားသော ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် စာဆိုသည် ... ယခုမူ ...

မည်သို့ဆိုစေ ...

စာဆိုသည် ရေးသားသီကုံး မှုန်းခြယ်ဆဲဖြစ်သည့် ဤသီချင်းဖြင့် ဂီတမော်ကွန်းတစ်စောင် ရေးထိုးရန် သန္နဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရရှိပြီး မြတ်စွာဘုရား ၏ ပထမဦးဆုံးသော "ဝါဆိုလပြည့်နေ့" ကို အာရုံ၌ ညွတ်တွားလိုက်တော့သည် ။

(၃)

"အို ... အသင် သိဒ္ဓတ္ထ၊ အသားအရေတွေ ခန်းခြောက်ပြီး အရိုးလောက်သာ ကျန်တော့တဲ့ သင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ သင် ... ဘယ်လောက်ကြာအောင်

င် ဒုက္ခဆက်ပေးနေဦးမှာ လဲ။ အသင် နောက် ပြန်ဆုတ်ဖို့ သင့်ပြီနော်။ အခုအတိုင်းဆိုရင် သင့်အဖို့ အပုံတစ်ထောင်ပုံရင် အသက်ရှင်ဖို့ တစ်ပုံ လောက်ပဲ ကျန်တော့တာ၊ ကျန်တဲ့ ကိုးရာကိုးဆယ့်ကိုးပုံက သေဖို့ နီးကပ် လာပြီ။ နောက်ပြန်ဆုတ် လိုက်ပါတော့ ... သင် နောက်ဆုတ်ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပြုရင် ရနိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိသေး တယ်၊ သင့်ကိုယ် သင် အကျိုးမဲ့ ဆုံးရှုံးအောင် မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့ ... အသင် သိဒ္ဓတ္ထ "

"အို ... အသင် မာရ်နတ်မင်း သင့်စကားတွေကို ငါ နားမဝင်ဘူး၊ သင့်စကားတွေဟာ ကုသိုလ်လိုချင်သူတွေအဖို့ တော့ အကျိုးရှိကောင်း ရှိ ပေလိမ့်မယ်။ ငါက ကုသိုလ်လိုချင်တာ မဟုတ် ဘူး။ လေသချေနဲ့ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းတိုင်အောင် ဘဝအဆက်ဆက် ငါ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ တာတွေဟာ ကောင်းမှုလုပ်ငန်းတွေရဲ့ တန်ပြန်သက်ရောက်မှုဖြစ် တဲ့ ကုသိုလ်တွေ လိုချင်လို့ မဟုတ် ဘူး။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေကို အမြိုက်တရားနဲ့ ကယ်တင်နိုင်ပြီး အလုံးစုံကို ထိုး ထွင်းသိမြင်နိုင်မယ့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရချင်လို့ သာ ဖြစ်တယ် ... အသင် မာရ်နတ် "

ဘုရားရှင်သည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာ ကွာဝေးသော ဗာရာဏသီပြည်၊ မိဂဒါဝုန်တောဆီသို့ သပိတ်တစ်လုံးဖြင့် ကိုယ်တော်ထီးတည်း ခြေ လျင်ကြွချီရင်း ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူစဉ်က မာရ်နတ်မင်းနှင့် အပြန် အလှန် ပြောဆိုခဲ့ပုံများကို ပြန်လည်သတိရတော်မူမိသည်။

ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသည် နှင့် ဂေါတမ ဘုရားရှင်သည် တရားဦး ဟောကြားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွှေဉာဏ်တော် ကွန်ရက်ဖွင့်၍ ကြည့်တော်မူရာ သုံးလူထွတ်ထား မြတ်စွာ ဘုရားအဖြစ် သို့ မရောက်မီက ဥရုဝေဠတော၌ ကာလတစ်ခုအထိ မိမိအပေါ် အလုပ်

အကျွေး ပြုခဲ့ဖူး သော ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးကို ဦးစွာ မြင်တော်မူသည်။ ။

"အို ... သုဒ္ဓေါဒန အရှင်မင်းမြတ် ... ခုနင်က ပုဏ္ဏားတော်ကြီး၊ ခုနစ်ယောက် နိမိတ်ဖတ် သွားရာမှာ ... အကြင်သတို့ သားဟာ လူ့ဘောင်မှာ နေရင် စကြမင်း ဖြစ်လောက်တဲ့ ကံဇာတာပါတယ် ... တဲ့ ။ လူ့လောကမှာ မပျော်မွေ့လို့ တောထွက်ရင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ... အလုံးစုံသောတရားကို သိတော် မူတဲ့ ဘုရားရှင် ဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့ ။ ကောဏ္ဍညဆိုတဲ့ ကျွန်တော်မျိုးကတော့ ရင်သွေးတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်း သားလေးရဲ့ စက်လက္ခဏာတွေ အရ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားစင်စစ်ဧကန်ဖြစ်မည်လို့ လျှောက်တင်ဝံ့ပါ တယ်"

ဘုရားရှင်သည် မိမိငယ်စဉ် နန်းရင်ပြင်၌ ‘ကောဏ္ဍည’ပုဏ္ဏားလေး၏ ပြတ်သားရဲရင့်သော နိမိတ်ဖတ်ကြားလျှောက်တင်သံကို နားတော်အစုံကြားယောင်တော်မူမိရင်း ...

"ငါ့ကိုယ်တော် ... ကောဏ္ဍည အမှူးပြုတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂီတွေကို ဦးစွာပထမတရားဦးဟောကြားရ မယ်"ဟူ၍ ဆင်ခြင်မိရာမှ ရှင်ကောဏ္ဍညတို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရာ မိဂဒါဝုန်တော်သို့ ကြွမြန်းတော် မူလာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အလို ... ရွှေသမင်ပေါတဲ့ ဣသိပတန အမည်ရတဲ့ မိဂဒါဝုန် မိုးကောင်းကင်ရဲ့ တစ်ဖက်စွန်း ဆီမှာ သူရိယ ဒေါင်းရဝိန်နဲ့ ပုဏ္ဏမာ ငွေယုန်လတို့ နှစ်ပါးယှဉ်ဆိုင် ထွန်းလင်းပြိုင်နေကြပါကလား။

အလို .. သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာကြီး အမှူးပြုတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေလည်း မိဂဒါဝုန်ကို ရောက်ရှိနေကြ ပါကလား။

ခြေလျင် ကြွမြန်းတော်မူလာသော ဘုရားရှင်သည် မိဂဒါဝုန်တောသို့

မရောက်သေးမီကပင် မိဂဒါဝုန်ရှုခင်းကို ကြိုတင်မြင်မိတော် မူနှင့်ပြီ။

‘သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း’ကို မြင်မိတော့မှ ပဲ ဘုရားရှင်သည် သတ္တဟဋ္ဌာနလွန်မြောက်ပြီးစ ကာလတစ်ခုကို သတိရတော်မူမိသည်။ ။ ထိုစဉ်က မိမိသည် ‘အပေါလ’ ညောင်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေခိုက်ဖြစ်သည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် ‘သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီး’ သည် မိမိအား တရားဟောကြားပေးဖို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့သော်လည်း ဟောကြားတော်မမူဖြစ်ခဲ့။ ဗြဟ္မာကြီးသည် အလိုဆန္ဒမပြည့်ဝစွာဖြင့်ပင် ခတ်မဆိတ်နေခဲ့ရရှာသည်။ ။ ယခု ... ဗြဟ္မာကြီးသည် အခြံအရံများ နှင့် အတူ မိဂဒါဝုန်သို့ တရားနာရန် ရောက်ရှိနေချေပြီ။

တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာတည်းဟူသော ခရီးသည် နီးလှသည် မဟုတ်သော်လည်း ခြေလျင်ကြွ မြန်းတော်မူလာသော ဘုရားရှင်အဖို့ သော်ကား ကြန့်ကြာပင်ပန်းသည် ဟု မထင်ရ။ ။ ယခုပင် မိဂဒါ ဝုန်ဘေးမှ တောစပ်သို့ ချဉ်ကပ်တော်မူမိပြီ။ ရနံ့လှိုင်ကြွယ်သော လေပြည်ညင်းနှင့် အတူ မြူးထူးခုန် ပေါက်နေကြသော ရွှေသမင်လေးများ သည် ဘုရားရှင်၏ နောက်တော်ပါးမှ ပြေးလွှားလိုက်ပါလာကြ သည်။ ။

"အင်း ... မိဂဒါဝုန်မှာ ‘သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းကြီး’ အမှူးပြုတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ ရောက်နေ တာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဒီနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းနဲ့ အတူ ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်ကြသေးတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးကို နိဗ္ဗာနပါပကံ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေနိုင်တဲ့ စတုသစ္စံ သစ္စာလေးပါးနဲ့ ဓမ္မဝရံ မြတ်သောတရားဖြစ်တဲ့ ယံ ဓမ္မစက္ကံ ဒီဓမ္မစကြာဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူမှ ပဲ"

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့လျှင် ရွှေဉာဏ်တော် ဆင်ခြင်ရင်း ... ဓမ္မစက္ကအမွှန်းကို မနောအာရုံမှ ကျူးရင့်တော်မူလိုက်သည်။ ။

ဣသိပတန နာမကော၊ မိဂဒါယော၊ ဓမ္မဝရံ၊ ယံတံ နိဗ္ဗာနပါပကံ၊ သ

ဟမ္ပတိနာမကေန၊ မဟာ ဗြဟ္မေနယာစိတော၊ စတုသစ္စံ၊ ပကာသေ
န္တော၊ လောကနာထော၊ အဒေသယိ၊ နန္ဒိတံ၊ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ သဗ္ဗသမ္ပ
တ္တိသာဓကံ၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

အာရုံရိပ်များ သည် ဓမ္မသံစဉ်လှိုင်းများ အကြားတွင် မြင့်မြတ်စွာ စီး
မျောနေသည် ။

စာဆိုသည် ပြတင်းတံခါးမှ ကောင်းကင်ပြင်သို့ ခေါင်းမောကြည့်လို
က်သည် ။ အစုံသောမျက် ဝန်းထဲ၌ ...

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း၏ တစ်ဖက်စီတွင် တောက်ပစွာ လင်းလက်နေ
သော နေနှင့်လ ...

မိုးကောင်းကင်အောက်မှ ရှုမငြီးဖွယ် တောအုပ်ကြီး ...

တောအုပ်ကြီးအလယ်၊ ကွန့်မြူးနေသော ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်တို့
ဖြင့် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေတော် မူနေသည့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ...

ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ ... ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးနှင့်
နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း ...

ဟိုအဝေးတွင် ရွှေဝါရောင် သမင်ငယ်လေးများ ။

စာဆိုသည် ကလောင်တံကို အသာချ၍ မျက်ဝန်းအစုံကို မှ
တ်လိုက်ပြီး ... စိတ်ကိုတည်ငြိမ် အောင် ထိန်းချုပ်ကာ ... ဘုရားရှင်
အား ကြည်ညိုစွာ ဦးတိုက်ဖူးမြော်လိုက်သည် ။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် ကမ္ဘာလောက၏ အသာယာဆုံးသော အသံများ စုတည်ဖွဲ့နှောင်ထားဘိသို့ ငြိမ့်ညောင်းချို့လွင် သြဇာမြောက်သော အသံတော်ကို ကြားယောင်လိုက်သည်။

ဒွေမေ ဘိက္ခုဝေ၊ အန္တာပဗ္ဗဇိတေန၊ န သေဝိတဗျာ၊ ကထမေဒွေ၊ ယော စာယံ၊ ကာမေသု ကာမ သုခဏ္ဍိကာ နုယောဂေါ၊ ဟီနော ဂမ္မော၊ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ အနရိယော၊ အနတ္တသံဟိတော၊ ယော စာယံ၊ အတ္တလိတ မထာနုယောဂေါ၊ ဒုက္ခော၊ အနရိယော၊ အနတ္တသံဟိတော။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အသံတော်ပါတကား။ အသံတော်သည် စာဆို၏ မနောအာရုံတွင် ဝဲလည်လှည့်နေဆဲ။

စာဆိုသည် အာရုံတွင် စွဲထင်ဆဲဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်မိုးကောင်းကင်ကို ညွတ်တွားပူဇော်နေဆဲ ...

"ဧဟိ ဘိက္ခု" တိဘဂဝါ အဝေါစ၊ သွာက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရဗြဟ္မစရိယံ၊ သမ္မာဒုက္ခဿ အန္တ ကိရိယာ ယာတိ၊ သာဝတ္ထသ အာယသ္မတော ဥပသမ္မဒါ၊ အ ... ဟော ... သိ ... တိ ...

ဘုရားရှင်၏ အသံတော် တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တံပိုးတံမွှာ ပဉ္စင်တူရိယာ တီးမှုတ်သံများ နှင့်အတူ ဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးပါးတို့ ၏ ...

မေ (မြတ်နိဗ္ဗာအောင်ပန်းကို ဆွတ်ချူရန် အာသာဆန္ဒ ကြီးမားစွာဖြင့် လက်လှမ်းရှာမှီးနေသူ အကျွန်ုပ်အား) ဇယံ (အောင်ပန်းဝေမြိုင်၊ အောင်ဖူးတွေ ကြိုင်လှိုင်သည့်၊ အောင်သိဒ္ဓိပန်းခိုင်ကြီးကို)၊ ဒေတု (ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား)

ဟူသည့် တစ်ခဲနက်သော ဟစ်ကြွေးသံကြီးကို မိုးမြေသိမ့်မျှ ကြက်

သီးမွေးညင်းထဖွယ် ကြား လိုက်ရသည်။ ။

ထိုခဏမှာ ပင် ခပ်သိမ်းသောအသံများ ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားရာ စာဆိုသည် မှီတိထား သော မျက်ဝန်းအစုံကို မဝံ့မရဲ လှစ်ဟလိုက်သည်။ ။

ဝါဆိုလပြည့်ညလယ်ယံ၏ ဝိုင်းစက်သော ငွေလဝန်းကြီးသည် ကြယ်တာရာအပေါင်း ဝန်းခ ခြံရံလျက် အဇ္ဈာကောင်းကင်ပြင်တွင် ထိန်ထိန်လင်းလျက် ...

စာဆိုသည် ဦးနှောက်အလင်းအိမ်ထဲသို့ ရုတ်တရက် ပြေးဝင်လာသော အလင်္ကာစာသားတစ် ပိုဒ်ကို ချက်ချင်းပင် ရေးချလိုက်သည်။ ။

xxx အောင်ပြီ ... အောင်ပြီ၊ ကောင်းချီးပေးကာနော်၊ သုံးဆယ့် တစ်ဘုံ အားလုံးကြွေးကာ ကြော်၊ အသိဉာဏ် ဈာန်သမာပတ်နဲ့ ဘုရားမြတ်ရဲ့ မဟာရွှေနှုတ်တော်၊ ရီသေစွာ လက်အုပ်မိုး၍ ၊ ရှိခိုး သနော် xxx

ထို့နောက် စာဆိုသည် ညဦးပိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ဝင်စားရေးမှတ်ခဲ့သည့် အလင်္ကာအဖွဲ့အနွဲ့ များကို အထက်ပိုဒ်၊ အလယ်ပိုဒ်၊ အောက်ပိုဒ်၊ အဆုံးပိုဒ် ... အစီအရီ ပြန်လည်တည်းဖြတ်စီစဉ်ကာ ဓမ္မတေးတစ်ပိုဒ်ကို စီကုံးလိုက်တော့သည်။ ။

တေး၏ မော်ကွန်းအမည်ကား ဓမ္မစကြာ ဟူသတည်း။

ဓမ္မစကြာ

မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူစဉ်က၊ ရွှေဉာဏ်တော်ကွန်ရက်ဖွင့်ပါလို့ ၊ ဤလောကဓာတ်ကိုတဲ့ မြင်တော်မူသော်၊ သတ္တဝါများကို သနားတော်မူရှာသတဲ့ နော်။

ဗောဓိပင် ရွှေပလ္လင်ကြီးကို အောင်သော်၊ သတ္တဝါတွေအပေါ်၌ ငဲ့ညှာ

သနား၊ ချွတ်လို့ ရနိုင်ပုံ၊ မလားရယ်လို့ အားတော်ငယ်သော်၊ ရွှေဉာဏ်
တော်ကွန်ရွက်က ဦးစွာထွက်လာ၊ ဓမ္မစကြာတရား တော်။

ဗြဟ္မာနတ်လူအပေါ်၊ ဒေသနာကြားလိုက်သော်၊ ကမ္ဘာလောက
မြေပြင်ပေါ်၊ သုံးကြိမ်တိုင် အောင်၊ အင်မတန်သာဓုခေါ်၊ သဟမ္ပတိနာမ
ကေ၊ ဗြဟ္မေဏကျော်၊ ကောဏ္ဍညနဲ့ ဝပ္ပ ဘဒ္ဒိ၊ မဟာနာမ် အဿဇိ၊ ကျွ
တ်တန်းဝင်ပြီ၊ ဧဟိဧဟိခေါ်။

လူသုံးပါးတို့ ဘုရားရယ်လို့ ထင်ရှားပေသော်၊ ကျေးဇူးတော် အနန္တ
ကိုလ၊ တပည့်တော်က ရှိခိုးပါ၏ နော်၊ မိဂဒါဝုန် သားပေါင်းစုံတဲ့ ရဂုံ
တော၊ ရွှေသမင်ပေါသောအဓိပ္ပာယ်တွင် ၊ ကြိတ်ကြိတ် နယ်နယ်၊
ဝန်းရံခြွေတို့ နဲ့ ဓမ္မစကြာတရားတော်၊ ကျွန်မ နေ့ည အမှန်ပူဇော်။

ဗြဟ္မာနတ်လူအပေါ် ... ဧဟိ ဧဟိခေါ်။

သဒ္ဓါဂါမ်ရယ်၊ အနာဂါမ်ရယ်၊ သောတာပန်၊ ဧကန်တည်ကြသော်၊
အသင်္ချာ၊ အသင်္ချေတွေ မရေမတွက်နိုင်သော် ပရိသတ်အပေါ်၊ အောင်ပြီ
... အောင်ပြီ ကောင်းချီးပေးကာနော်၊ သုံးဆယ့်တစ် ဘုံ အားလုံးကြွေး
ကာကြော်၊ အသိဉာဏ် ဈာန်သမာပတ်နဲ့ ဘုရားမြတ်ရဲ့ မဟာရွှေနှုတ်
တော်၊ ရိုသေ စွာ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးသနော်။

ဗြဟ္မာနတ်လူအပေါ် ... ဧဟိ ဧဟိ ခေါ်။

(ဂီတစာဆို နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် သို့ ...)

စာကြွင်း

ခေတ်ဟောင်းတေးသီချင်းများ တွင် "ဓမ္မစကြာ"အမည်ဖြင့် ဓမ္မတေး
နှစ်ပုဒ်ရှိရာ ဖော်ပြပါ တေးသည် အဆိုကျော် "မကြည်အောင်"အတွက်
ဂီတစာဆို နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ရေးဖွဲ့ပေးခဲ့ သောတေး ဖြစ်ပါသည်

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်၊ စိမ်းရောင်လွင် ရသစုံ မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၇)
